

Man har i Kommissionerne drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt det er muligt i Loven at fastsætte en almindelig Bestemmelse om, at dens Regler er ufravigelige, f. Eks. — som fra norsk Side foreslaaet — at de ikke ved Overenskomst kan fraviges til Skade for Fører og Mandskab. Ved nærmere Overvejelse har man dog opgivet denne Tanke, saa at det maa bero paa de enkelte Bestemmelers Indhold, om de kan fraviges. Nogle Bestemmelser er efter deres Indhold rent deklaratoriske, kun bestemt til at udfylde mangelfulde Aftaler, medens de andre er mere eller mindre præceptive (ufravigelige), enten fordi det ligefrem siges, eller fordi det følger af deres Indhold, f. Eks. Reglerne om Skibsførerens Myndighed, om Kost og Sundhedsforhold og om Sygepleje.

Skal man fremhæve de Hovedpunkter, paa hvilke Udkastet adskiller sig fra Søloven, maa man nævne en Række Ændringer, der sigter til at forbedre Sømandens Retsstilling. Saaledes bliver hans kontraktlige Stilling, som det nærmere vil fremgaa af Bemærkningerne til de paagældende Paragraffer, betydeligt forbedret, særlig for de Tilfælde, hvor han ulovligt afskediges eller iøvrigt uden egen Skyld maa fratræde Tjenesten inden Aftalens Ophør. Sømandens Stilling i Sygdomstilfælde forbedres, hans Adgang til Landlov i Fritiden sikres, den Tid, han ved Forhiring paa ubestemt Tid skal forblive i Tjenesten, forkortes. Skibsførerens Straffemyndighed begrænses stærkt, dels derved, at Maksimum af de Bøder, som kan ikendes, nedsættes betydeligt, dels derved, at Straffemyndigheden ophæves i danske Havne og i indenrigsk Fart. Endelig nedsættes Straffene for en Række Forseelser, saaledes navnlig for Rømning, for hvilket Fængselsstraf efter Udkastet kun kan anvendes, naar der foreligger skærpene Omstændigheder. Ved disse Forbedringer i Sømandens Retsstilling har Kommissionerne dog stadig haft for Øje, at det er en Nødvendighed for Skibsfarten, at Føreren vedblivende er i Besiddelse af saadanne Retsmidler, at han kan opretholde Orden og Disciplin ombord.

I det svenske Udkast findes, som ovenfor berørt, et særlig Kapitel om Førelsen af en Mandskabsbog. I den nugældende norske Sølov er det i § 35, 1. Stk. bestemt, at Kongen kan anordne, at der skal føres særskilt Dagbog angaaende de Mandskabet vedrørende Forhold. Denne Hjemmel er ikke benyttet i Norge, og den norske Kommission har heri fundet et afgørende Bevis for, at der ikke hidtil har været praktisk Trang til en særlig Mandskabsbog. I den danske Kommission har der ikke fra nogen Side været udtalt bestemte Ønsker om at indføre Mandskabsbog; det er derimod blevet fremhævet, at det Skrivearbejde, der paahviler Fører og Styrmand, allerede er betydeligt, og at man ikke uden tvingende Grund bør forøge det. Hertil kommer, at den Kontrol med Mandskabsbøgenes Førelse, som var nødvendig, og som skulde ske ved en aarlig Indsendelse af Bøgerne til Handelsministeriet, vilde være bekostelig og besværlig. Man har derfor ment at kunne blive staaende ved Sølovens Regler, hvorefter forskellige Mandskabet vedrørende Forhold skal indføres i Skibsdagbogen, jfr. Sølovens § 37, 4. Stk.

Kapitel 1.

Skibsførerens Tjenesteaftale.

De i dette Kapitel indeholdte Regler træder i Stedet for Sølovens §§ 61, 1. Pkt. og 62—68. Der findes i Udkastet ingen Regler, der svarer til de i Sølovens §§ 24 og 61 indeholdte Bestemmelser om Ret for den Reder, som ejer mere end Halvpart i Skibet, til at